

W NIEDZIELĘ DNIA 29 LISTOPADA 1807.

Z Wiednia d. 21. Listopada.

J. C. K. Mość raczył godność nadwornego Węgierskiego Kanclerza po złożeniu przez wyniesionego na Xcia, Hrabiego Karola Palffy de Erdöd, dotychczasowemu nadwornemu Wicekanclerzowi, Hrabieciu Józefowi Erdödy de Monyrokere, przez po niższe własnoręczne pismo najłaskawiej udzielić:

" Kochany Hrabio Erdödy! Zważywszy wierne i znakomite W Pana usługi i okazywane zawsze przywiązanie do krain i Monarchy, mianuję W Pana moim Węgierskim nadwornym kanclerzem, który to urząd zaważował po przyjęciu łaskawie złożenia go przez Hrabiego Palffy. Publiczny ten dowód meiego w Nim zaufania, okaże W Panu iak dalece uniem Jego zasługi cenić, i przekonywa mnie, iż W Panu nie ostrygniesz w dotychczasowej gorliwości i starac się ustawicznie będziesz o dobro krain. — W Wiedniu d. 4 Listopada 1807.

Franciszek.,

Nowo mianowany Król. nadworny Węgierski Kanclerz po wykonaniu d. 17 Listopada udworu zwykłej przysięgi, zawieziony został w sześciokonnym powozie przez C. K.

W. Marszałka dworskiego Xcia Trautmandorffa z zamku do gmachu Król. Węgierskiej nadwornej kancelaryi; u wschodow przyjęli wszyscy nadworni radcy W. Marszałka i nowego Kanclerza nadwornego i zaprowadzili ich pomiędzy dwiema rzędami uszykowanych officyalistów do radney sali. Tu stanął W. Marszałek po prawey, a nowy Kanclerz po lewey stronie miejsca przydującego około stołu, radcy zaś zajęli zwyczajne swoje miejsca i reszta zgromadziła się officyalistów. Nowy Kanclerz został potem przez C. K. W. Marszałka, w imieniu Najjaśniejszego Cesarza Jmć, następującą słosowną do tey uroczystości mową całej kancelaryi przedstawiony:

" Gdy J. C. K. Apostolska Mość, Pan nasz miłościwy, raczył ważny urząd nadwornego swojego Węgierskiego Kanclerza JW. Hrabieciu de Erdödy najłaskawiej powierzyć i mnie rozkazać, abym go po wykonaniu w moiej obecności przed J. C. K. Mością zwyczajney przysięgi wierności, do tey nadwornej kancelaryi w prowadził, uskuteczniłam z tem większem ukontentowaniem ten rozkaz, że wybor J. C. K. Mci padł na Ministra, który przez tyle lat w tey nawet kancelaryi dał

przekonywające dowody swolego światła, rzetelności, biegłości i doświadczenia w urzędowaniu, iako też nieograniczoney gerliwości w usługach i staranności o dobro oyczyzny. J. C. K. Mość spodziewa się z pewnością, iż wszyscy tu obecni poddadzą się z radością winnemu Jego zwierzchnictwu, i tak godnemu przełożonemu i naczelnikowi nie tylko przyzwoite uszanowanie, ale też powinno postuszeństwo w urzędowaniu okazać. Co do mnie poczytuę za osobliwsze ukontentowanie, iż pierwsze moje urzędowanie rozpoczenam od wprowadzenia do tak poważnego grona szanownego Naczelnika.,,

Królewsko nadworny Kanclerz odpowiedział na tę mowę iak następuje:

”Wynieście mnie na godność Węgierskiego Kanclerza poczytuę w niezruszoney wierności poddanego i z najwyższą wdzięcznością iako dowod nieoszacowanej i znakomitey łaski i najłaskawszego zaufania Najjaśniejszego Cesarza Jmć. Pozwolisz W. Xcia Mość, iż namienię mu oraz o ważności obowiązków, które w znakomitym urzędzie, iako nadworny Kanclerz na sobie zaciągam: powinnością moją będzie okazać dla świętych praw tronu nietylko niezachwianą wierność, nienaruszoną przychylność, ale nawet siebie samego poświęcić; starać się o zachowanie konstytucyi najukochańszey naszej oyczyzny, w której utrzymaniu przodkowie nasi od tyśiąca lat znajdowali swą chwałę i szczęście, a w której potomkowie nasi znajdą pomnik naszej miłości do Króla i oyczyzny; przykładać się i utwierdzać dobro drogiey oyczyzny. W nieustannym wykonywaniu tych wielkich obowiązków Królewskich oczekuje Najłaskawszy Oyciec ludow na czynną moją pomoc. Mocne tylko postanowienie poświęcenia temu wysokiemu celowi wszystkich sił moich i za-

baw czyni mi otuchę, że potrafię zadosyć uczynić nowemu powołaniu. Nie zaprzeczam przed sobą, iż trudną jest rzeczą dopełnić obowiązków urzędu, z którego zszedł dopiero zaszczycony wdzięcznością Monarchy, poważany od oyczyzny i żalowany od siebie podległych, Szanowny Weteran magnatów Węgierskich, Xiążę Karol Palffy, zdobiąc swoją familią Xiążęcą godnością. Tymczasem jeżeli poważam się bydź następcą tak poważnego męża, będzie niemniej m ią powinnością wstępować wiego drogic ślady. Tym sposobem zapewnię sobie ukontentowanie najłaskawszego Monarchy i zasłużę na wdzięczność oyczyzny; tym sposobem oddam część temu mężowi, którego pamięć nigdy w moim sercu i wszystkich tu przytomnych nie wygaśnie. Do was odzywam się, godne współczonki tey nadworney kancelaryi! Szacowni współpracownicy pięknie go przeznaczenia! Waszą wierność do naszego Króla, wasza gerliwość o pospolite dobre, wasza nieustająca czynność w usługach kraju dawno są Najłaskawszemu Monarsze znane. Lecz wzywać was do dopomagania moim zamiarom, do wspierania waszem światłem i doświadczeniem moich ulubieńców, znaczył by zaprzeczyć wam pięknych przymiotow i uczuciw. Pochlebiam sobie, iż zasłużyłem na waszą miłość i na tem przestaję. Racz Xię bydź tłumaczem przed J. C. K. Mością moich i całej kancelaryi uczuciw i przyjąć oraz łaskawie za wprowadzenie mnie zapewnienia winnego podziękowania i nieograniczoney przychylności. Jeżeli piękniemu i na zawsze pamiętnemu dla mnie temu dniowi można było przydać iakową okazałość, tedy znajduję ią w szczęściu, iż mogę w tym zgromadzeniu oświadczyć W. X. Mci najgłębsze moje uszanowanie. Jako najpierwszy, któremu dostało się to szczęście bydź przez W. X. Mość, w odpowiadającym Jego przymiotom i

zasługom zaszczyć C. K. W. Marszałka na urząd wprowadzonym, považam się z tego powodu cieszyć słodką nadzieją, iż nie zechcesz na przyszłość o mnie zapomnieć, iakoż nie bardziej nie pragnę, jak żeby to przypomnienie służyć mogło za zakład opieki i przychylności, o które W. Xcia Mość dla siebie i całej nadwornej kancelaryi upraszam.

Naystarzy z Radcow miał także w imieniu całej kancelaryi stosowną do tej okoliczności mowę, po której zakończeniu opuścił C. K. W. Marszałek kancelaryę i był od Król. nadwornego Kanclerza, radcow i całej kancelaryi aż do powozu odprowadzony.

J. C. K. Mość raczył Putkownika Xcia Koberga pieszego regimentu, Jana Jerzego Zienast, przez wzgląd na jego 37 letnie wojskowe wierne i znakomite usługi Nayjaśniejszemu Cesarskiemu domowi, wynieść nayłaskawiej z całym potomstwem do stanu rycerskiego.

Wdzięczność ziaką oświeconą publiczność przyjęła wydane przez Doktora Kopetz, iedyne w swoim gatunku dzieło, o politycznem prawodawstwie Austryi, potwierdził także Arcy Xzę Karol w następującym bilecie do tutejszego Profellora politycznych umiejętności, Watteroth, pisany:

"Dziękuję W Panu za grzeczność, którą chciałeś mi okazać w przesłaniu politycznego prawodawstwa Doktora Kopetz. Ponieważ sam nadałeś znaczenie temu dziełu, obiecaję sobie z tem wcześniej wiele ślad dobrego. Część zasługi w rozszerzeniu tego użytecznego dzieła i poklasku, który bezwątpienia otrzyma, spada na W Pana, ponieważ autorem jego jest W Pana uczeń. Zostań z resztą przychylnym W Panu. — W Wiedniu d. 17 Listopada 1807.

Arcy Xzę Karol. „

Między Cesarstwem Austryackim i królestwem Bawarskim zawarta została następująca umowa względem wolnego pobierania na wzajem pensyy:

Franciszek Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austryacki, Król Jeruzolimski, Węgierski, Czeski, Dalmacyi, Kroacyi, Sklawonii, Galicyi i Lodomeryi, Arcy Xzę Austryacki, &c. &c.

Wyznaliśmy ninieyszem i czyniemy wiadome: że między Kochanym wiernym naszym Fryderykiem Lotarem Hrabią St d on na Thauhausen i Warthausen, &c. bywyszym Arcybiskupim Moguackim i Wirzburskim człotkiem Kapituły, aktualnym naszym tajnym Radcą, nadzwyczajnym posłem i pełnomocnym ministrem przy Królu Jmci Bawarskim, i Królewsko-Bawarskim tajnym Radcą, Ministrem stanu i konferencyjnym, Maxymilianem Baronom de Montgelas, zawarta została przyjaźliwska umowa w następującej osnowie:

Gdy przez zmianę królów pokazało się, iż wiele osób pobierających pensye od C. K. Austryackiego dworu dostało się w ustępionych dawniej Austryackich krajach pod panowanie Bawarskie, i nawzajem wiele przeznaczonych namocy ustąpienia do kas Bawarskich zaszyde się w C. K. Austryackich krajach, przeto Nayjaśniejszy Cesarz Jmci Austryacki i Nayjaśniejszy Król Jmci Bawarski chcąc dla dobra swoich poddanych usunąć na przyszłość wszelkie przeszkody w pobieraniu pensyy, postanowili zawrzeć formalną umowę. Tym końcem J. C. Mość Austryacki upoważnił swolego nadzwyczajnego Posła i pełnomocnego Ministra Fryderyka Hrabiego Stadioną, a J. K. Mość Bawarski swolego tajnego stanu i konferencyjnego Ministra Maxymiliana Józefa Barona de Montgelas, którzy ugodzili się na artykuły następujące:

Art. I. Pobierającym z Cesarstwo Austryackich, lub z Królestwa Bawarskich kasa pensye bez różnicy stanu, zostawie się do woli, według prywatnych ich stosunków, brać od iedney z umawiających się stron pensyą trawic w krajach drugiey strony.

Art. II. W kraju, który sobie na mieszkanie obiera, podlegają jak inni mieszkańcy jego ustawom i sądownictwu. Dający im Monarcha pensye, nie może nad niemi mieć inney jurysdykcyi, iak co do zapewnienia lub zaspokoienia prawych preteusy swoich poddanych do ich pensyi lub do posiadane-go majątku w kraju, gdzie pensye pobierają.

Art. III. Gdy na mocy pierwszego artykułu zostawione jest do woli pensyonistom obrac sobie w iednym lub drugim kraju, iak im dogodniey, mieszkanie, przeto wolno im jest zawsze odmienić swoje mieszkanie i przenieść się do kraju, w którym pobierają pensye. W takowym przypadku uwolnieni są od wszelkiej opłaty od ruchomego majątku i wynoszenia się z kraju. Jeżeli iednak procz ruchomego posiadają w kraju, w którym dotąd mieszkali, inny majątek, który chcą wywieść; iak np. pieniądze za sprzedane domy, dobra, lub spadnie na nich sukcesyja, tedy na ow czas podlegają przepisom zawartej pod d. 4 Czerwca 1804 umowie względem przenoszenia się z ieduego do drugiego kraju.

Art. IV. Do tych dobrodzieystw dla pensyonistow, nie mogą mieć prawa kwiescenci, którzy obowiązanemi są do pewnych w kraju obowiązkow.

Art. V. Trwałość wzajemnych obowiązkow niniejszey umowy, rozciąga się tylko, jako skutek Prezburskiego traktatu, do życia terażniejszych pensyonistow.

Art. VI. Zatwierdzenie niniejszey umowy

ma bydź iako nayprędzey tak z strony Najjaśnieyszego Cesarza Jmci Austryackiego, iako też z strony Najjaśnieyszego Króla Jmci Bawarskiego wyrobione.

Dla tem większey wagi obu stronni pełnomocnicy podpisali niniejszą umowę własnymi rękami i pieczęciami ztwardzili. Działo się w Monachium d. 5 Listopada 1807.

Fryderyk Hr. Stadion. Baron de Montgelas.

Po rozważnem zastanowieniu się zatwierdzamy powyższą umowę i nakazujemy wszystko co w sobie zawiera iak nayściśley wykonać. Ażeby zaś większą nad c temu zatwierdzeniu wagę, podpisaliśmy go własną naszą ręką i rozkazaliśmy Cesarską naszą pieczęć przyłożyć. Działo się w Stolicy naszej Wiedniu d. 12 Listopada 1807.

Franciszek.

Jan Filip Hr. Stadion.

Z rozkazu Cesarza.

Franciszek Karol Ludwik Radermacher.

Z Tryestu d. 3 Listopada.

Wojska Francuzkie, stojące do tych czas w Ilryi i w okolicach Wenecyi są od kilku dni w powszechnem poruszeniu i idą śpiesznym marszem do Dalmacyi. Prowadzący tam około naszego miasta góścienie jest dzień i noc wojskiem, dziełami i bagażami zapłany.

Listy z Ankony donoszą, iż do tamtejszego portu zawinęło 23 przewozowych statkow z Rossyjskim wojskiem z Korfu pod zastaną wojennego Rossyjskiego okrętu *Azys*.

Z Wirzburga d. 6. Listopada.

Szkolna komisja Wielkiego Xcia oznymita pod d. 30 Października co następuje:

W roku 1805 aż do 6go chodziło do szkół w W. Xięstwie Wirzburskim 26,242 dzieci, z których 5926 chłopcow i 3650 dziewcząt u

częszczało do szkoły przemysłowej. Te zarobki ogółem w sztuce pielęgnowania drzewek i ogrodowin, robieniu na drutach, przedzeniu iedwabiu, bawełny i lnu, i przez inne ręczne roboty, tak np. robienie koszyków, kapeluszw słomianych, miateł, licharzy, przęślic, &c. mierną biorąc cenę blisko 30,000 zł. ryń.

Z Madrytu d. 27 Października.

Lubo odezwa, którą Xąż Regent Portugalii wydać kazał, obiecuje jeszcze nieaką nadzieję pokoju, wszystko jednak bierze w Hiszpanii wojenną postawę. Załoga tutejszą wyoszczędza 5000 jazdy i piechoty ułata się w drogę do Estramadury, gdzie zebrać się ma do 20,000 woyska. Jenerałny kapitan Andaluzyi i dowodzca S. Rocha odebrali rozkaz do zgromadzenia 9000 ludzi. Jenerałny kapitan Gilycy ma zgromadzić 7 do 8000 ludzi i główną swoją kwaterę w Tuy założyć. Postowie Hiszpański i Francuzki opuścili wprawdzie Lizbonę; ale jeszcze do tutejszey Itolicy nie powrócili, owszem znajdują się w Badajoz, gdzie zdaie się, iż ciągną dalej układy z Portugalskim dworem. Główna kwatery Francuzkiego woyska pod Jenerałem Junot stanie, jak mówią, tymczasowo w Salamance.

Z Monachium d. 12 Listopada.

Putkownik Dąbrowski, syu dywizyynego jenerała tegoż nazwiska, znajduje się teraz w naszym mieście. Powraca z wód Pisańskich, których przymuszony był użyć, z powodu odniesionych ran na czele przedniej straży pod Gdańskiem. Onegdzy był Królestwu Jchność przedstawiony i bardzo uprzejmie od nich przyjęty.

Z Brunswika d. 2 Listopada.

Deputowani od naszego kraju Brabeck i Pleßen bardzo dobrze w Paryżu przyjętemi zostali. Towarzyszący im Pratt Henke z Helstadt, który znany jest z nauk swoich,

szczególniejsze znalazł względy. Cesarz Napoleon wziął w rękę jego pracałki złoty krzyż, zapytał go się czy jest Katolik? Gdy się dowiedział, że jest Protestant, rozmawiał z nim bardzo grzecznie o różności religii. Pochwalił także z tej okazji naród Niemiecki względem jego rzetelności. Nigdy nie był, rzekł, wiarołomnym. Dotychczasowe jego nieszczęście przypisać należy jego podziałowi; większe atoli połączenie zrządzi jego szczęście.

Z Paryża d. 5 Listopada.

Względem zaszłego niedawno w Konstantynopolu zaburzenia, odebraliśmy tu następującą wiadomość: — Dway piiani janczarowie weszii we wsi Betschiftach, gdzie wielki Sultan ma letni pałac, do warsztatu iednego Ormiana i żądali od niego pieniędzy na trunk. Dał im 100 parów (około 5 zł. pol.) ale oni żądali 50 piastrów, a gdy im dać nie chciał, zabili go z pistoletu. Straż wieyska schwytała zabójców i zaprowadziła ich do Konstantynopola. Gdy dowiedzieli się o tem ich koleczy, pogrozili buntem, jeżeli natychmiast poymani uwolnienemi nie będą. Wielki Sultan dowiedziawszy się o tem okazał odwagę, która mu honor czyni. Wydał rozkaz stojącemu w Konstantynopolu 59 mu regimentowi janczarów, aby wszystkich zabiał, którzy przeciw się będą wykonaniu jego woli. Pochwycono 95 buntowników, których W. Sultan zaraz udusić kazał i do morza wrzucić. Przez to został natychmiast porządek przywrócony. Gdyby dobry Selim tyle odwagi był posiadał, zapewneby jeszcze był panował! Francuzki poseł, Jnerał Sebastyani, wielkich doznaie względów od terażniejszego Sultana Mustafy. Niedawno miał nawet szczęście pić z nim kawę i fajkę pałic. To działo się z okazji spuszczenia z warsztatu nowego lmiio-

wego okrętu o 110 działach, zbudowanego przez Francuza.

W Mont de Marsan rozeszła się z Hiszpańskich listów pogłoska, że Rossyjska eskadra, złożona z 11 liniowych okrętów i 8 fregat pod Admiralem Siniawin, zawinęła do Kadyxu. W tymże mieście miano d. 24 Października postrzedź Hrabiego Lima, dotychczasowego Portugalskiego ambasadora w Paryżu, który przeleżał do Lizbony. Część Portugalskiego poselstwa, przybyła, jak mówią, do Bajony.

Onegdaj odprawił 12ty regiment lekkiej piechoty i kilka oddziałów 5go i 58go liniowych regimentów rewiją na polu Marsowym, a dziś wyruszyły do obserwacyjnego wojska nad Gicndą.

Zapewniają, iż Cesarzowa Jmć koze w Malmaison wystrawić galerią, w której umieszczone będą pędzy kunsztu, które posiada, a pomiędzy temi znajdują się Etruskie wazony, piękny Grecki orzeź w Pompei wykopany i wielka liczba obrazów najsławniejszych malarzów.

Mianowany przez J. C. K. Mość prezydentem wybiorenych zgromadzeń w departamencie Skaldy Marszałek Brune, przyjechał d. 30 Października do Gandwy.

Kommissarz morski w Nicei donosił tu tejszym kupcom pod d. 19 Października urzędownie, iż Dey Algierski nieprzebieśnie zabierał Genueńskich, Włoskich, Weneckich, Neapolitańskich okrętów, &c. a ztem kapitanom okrętowi mają się mieć na ostrożności względem korsarzy Algierskich.

Gazeta Kambreyska umieściła co następuje:

„Większa część Pruskich jeńców, którzy tutejsze miasto opuścili, dla udania się do Gyczyzny, powracają tu nazad. Zdać się, iż

rozказы względem nich źle były rozumiane, i tyczyły się tylko tych jeńców, którzy są rodem z Królestwa Westfalskiego, nie zaś tych, którzy pozostali się poddanymi Króla Pruskiego.„

Rossyjski ambasador, Hrabia Tolstoy, mieszkać będzie w pałacu Teluffen, a Xże Prymas, który w nim mieszkał, przenosi się do pałacu Wicekróla Włoskiego.

Wczoraj wyprawił tutejszy Duński poseł, tajny Radca Dreyer, Sekretarza swiego poselstwa, Kapitana Guillaumot, gońcem z listami, które ściągac się mają do traktatu przy mierza między Francją i Danią, do Kiel lub do Kopenhagi.

Wiemy teraz dowodnie, że Rossya wezwwała północne dwory do umowienia wspólnych środków przeciw despotyzmowi Anglików, osobliwie na Bałtyckim morzu. To dało powód do fałszywej pogłoski, iakoby w jedney z północnych stolic utworzony byłby miał kongres pokoju.

Z nakazanego od Cesarza wytłomaczenia na język Francuzki dawnego Geografa Strabona, wyszły już z druku trzy pierwsze z egi. P. Laport de Theil, członek instytutu narodowego wytłomaczył ich większą, a Lekarz Corer, rodowity Grek, mniejszą część. P. Gollid, członek instytutu, przydał do nich przypiski.

Duński Radca stanu, Baron Vogth, udał się ślad do Fontainebleau.

Dnia 9. Listopada,

Wczoraj d. 6 t. m. przyymował J. C. K. Mość w Fontainebleau JW. Jenerała Hrabiego Tolstoy, który odiał J. C. K. Mei list wierzytelny iako nadzwyczajny ambasador Najjaśniejszego Imperatora Rossyjskiego. Rzeczony ambasador przywieziony był do pałacu z zwykłemi obrzędami w trzech po-

wozach dworskich. Wprowadził go do gabinetu J. C. K. Mci W. Mistrz obrzędów, a przedstawił Xżę Wiceelektor, zastępujący miejsce Arcykanclerza państwa.

List z Fontainebleau pod d. 6 Listopada wyraża:

"JW. Hrabia Tolstoy, nadzwyczajny ambasador J. J. Mci Wszech Roslyy miał dziś u J. C. K. Mci audyencyą i oddał list wiarygodny. Zapewniał, iż ambasador ten przyymowany był od Cesarza z wielkimi grzecznościami. Pod czas audyencyi i przez cały dzień nosił Cesarz order S. Jędrzeia. Wspomniany ambasador miał po tem audyencyą u Cesarzowej Jmci i był Xżetom i Xżniczkom Cesarzowskiej familii przedstawiony.

Wyrokiem Cesarzkim pod d. 3 t. m. Jenerał W. Koniuszy Caulincourt mianowany został ambasadorem J. C. K. Mci przy dworze Roslyyskim, a Pr. Rayneval, St. Genest i Prevost sekretarzami tegoż poselstwa

Wielka izba rachownicza stanu instalowana wczoraj została przez Arcypodskarbiego państwa, który odebrał przysięgę od składających ją osob.

Podrózny, który d. 21 Października wyjechał z Lizbony, a dziś rano do Paryża przybył, powiada, że familia Królewska do jego wyjazdu nie opuściła Lizbony.

P. Laforest mianowany został, iak zapewniają, kommissarzem J. C. K. Mci przy lidze Reńskiej.

Pclay Marszałek, Don Pedro Rodrigue de la Buria, kawaler orderu Karola III i kommissarz Hiszpańskiego dwora do urzadzenia tego wszystkiego, co się tyczy przechodu woysk Francuzkich przez Hiszpanią do Portugalii, przybył d. 29 Października do Bajony i powitał w imieniu swego Monarchy Jenerała Rzadcę Paryzkiego Junot.

P. Serra mianowany został rezydentem i sprawującym interella przy rządzie Warszawskim i w wolnem mieście Gdańsku.

Z Londynu d. 19. Października.

(Przez Paryż.)

Dla okazania iakie w tej chwili nieukontentowanie i bojaźń w większej części narodu państwa, desyć będzie przytoczyć tu następujący wypis z listu do Następcy tronu Xcia Walli, który gazeta *Independent Whig* ogłosiła:

"Nigdy nie znajdował się żaden naród w krytyczniejszem położeniu, iak teraz znajduje się W. Brytania. Powaga naszego państwa i jego wpływ do krajow Europejskich zniszczone zostały przez barbarzyńskie postęпки i rady, noszące znamie słabości. Nieodzowna potrzeba jednoczy wszystkie przeciwni mocarstwa. Przekupstwo, zapamiętałość, nieroztropność, podłość i tyrania przeważają w izbach naszego parlamentu i grożą co chwila upadkiem narodu. W chwili niebezpieczeństwa ma lud prawo zwrocić wzrok do Ciebie, Królewiczu, iako pierwszego poddanego państwa. Powinieneś teraz okazać, iż ubolewasz nad stanem ludu, i że masz patriotyczną myśl wyrwać naszą oyczyznę z rąk dwóch ubiegających się fakcyy, które na przemiany oblegają tron Twojego oycy, uwodzą go złemi radami i chcą na jego poddanych ściągnąć wszelkie nieszczęścia złego rządu. Żaden pan państwa nie ma tego znaczenia, co Wasza Królewiczowska Mość. Czas już, abyś z Twego miejsca w parlamencie odwołał się do patriotyizmu narodu i okazał przez to moc Twojego politycznego charakteru. Nie trac Królewiczu czasu! uczyn potrzebne kroki przeciw obmierztemu w całym świecie ministerium, uczyn przełożenia względem wielkich nieszczęść, które codzień zwiększają się nad Twoim Oycem, Tobą i oyczyzną; sło-

wem okaż iawnie Twój wstręt przeciw niegodziwej wyprawie Kopenhagskiej, która imię Angielskie wieczną okryła hańbą.,

Z Hagi d. 7. Listopada.

W krótkie obięte z strony Francuzkiej w posiadłość zostaną oddłapione od nas Francuzi dystrykta i miast. Z naszej zaś strony odebrane nawzajem bęą dane nam w wynagrodzeniu miasta i kraje.

Miasto tutejsze bardzo jest pušte z powodu oddalenia się dworu.

Ciało prawodawcze zwołane na 17 t. m. do Utrechtu zostało.

Zabrany nie dawno pod naszymi brzegami Angielski przewozowy statek, nazywa się *Cezar*, który wiozł przeszło 200 ludzi Niemieckiej legii z Kopenhagi do Londynu. Statek ten został przez Hollenderskich maytkew do Texlu zaprowadzony. Z zabranych na nim żołnierzy wielu przyjęło w wojsku naszym służbę.

Od brzegow Menu d. 7. Listopada.

Hrabstwo Hanau przez Marszałka Kellermanna w imieniu Najświeższego Cesarza Janci Napoleona obięte w posiadłość zostało; lecz dla kogo jest przeznaczone, ieszcze niewidmo.

Dzisiejsza Frankfortska gazeta *Rifretto* wyraża: — "Sławny Radca stanu Müller, autor historyi Szwajcarskiej, który przez sztafę powołany z Berlina został, aby spieszno do Cesarza Janci Napoleona do Fontainebleau przybył, przeciechł dziś przez Frankfort.,

Podług Petersburskich listow, Wielki Xzę Konstanty przedsięweźmie w krótkce na wezwanie Napoleona podróż do Paryża.

Ostatnie prywatne listy z Paryża donoszą, że Xzę Prymas przed 4 tygodniami nie wyjedie z Paryża. Zawarcie dla Niemiec konkordatu przedłuży tam jego bytność.

Królestwo Westfalskie będzie także na departamenta podzielone.

D. 4 przeszło 45 koni Króla Westfalskiego przez Frankfort do Kassel.

Z Rygi d. 20 Października.

Stan w jakim znajdują się teraz nasze polityczne i handlowe stosunki, trwać długo nie będzie. Dwór Petersburski czyni wszelkie usiłowania do nakłonienia Anglii do pokoiu i zapobieżenia dalszey wojnie. Spodziewec się należy, iż dwór Londyński usłucha tego głosu, gdyż w przeciwnym razie wystawiby się na nieprzewidziane wypadki. Nie tylko, że nie jest ponowiony traktat handlowy z Anglią, ale nawet spodziewac się trzeba, iż w przypadku nieusłuchania zdrowey rady, mocniejszy przeciw Anglii przedsięwzięte zostaną środki.

Postępek Anglików przeciw Danii sprawił powszechnie oburzenie przeciw temu mocarstwu. Podług zasady rządu Angielskiego żaden spokojny kraj nie jest bezpieczny, i Anglii, gdy zechce, może wszystkim mocarstwom morskim pozabierać okręty pod pozorem, żeby się nieprzyjacielowi w ręce nie dostały. Zawsząd powstają skargi przeciw przetrzasanu neutralnych okrętów, co tem gorzej dla Anglii.

Z Hamburga d. 4 Listopada.

Mówią, że Dwór Szwedzki nie chciał przyjąć w Półdniu wojsk Angielskich.

Imperator zaręcza, iak zapewnią za kontrybucye zległe w Pruskich krajach; zatem wojska Francuzkie opuszczą w krótkce okolice Elby.

Z różnych stron donoszą, iż Imperator Alexander zapewnił Danią, iż użyje wszystkich sił, dla zemśczenia się za wyrządzony im gwałt od Anglii.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W NIEDZIELĘ DNIA 29. LISTOPADA 1807.

Z Augsburga d. 7. Listopado.

Hrabia Ortow, admirał Rollyyski, przybył tu wczoray z Ilaznym orszakiem, iadąc z Petersburga do Paryża, dokąd dziś w dalszą wyiechał drogę.

Z Sztokolmu d. 23 Października.

Feldmarszałek, Baron Toll, powrócił chory z wyspy Rügen do Sawecyi.

Lord Hutehinson powrócił tu w tych dniach z podróży do Fahlun.

Przedonogday przybyły tu zaległe poczty z Hamburga.

Zrobiono tu iak w Anglii urządzenie, iż czeladź rzemieślników i uczniowie brać co niedziela będą w naypotrzebnieyszych umiejętnościach naukę. Mieszkający tu prywatay człowiek przeznaczył na założenie tego stánowienia pewny kapitał, co JKMOść z ukontentowaniem zatwierdził.

Sprawiający interesfa nasze w Kopenhadze, Baron Taube, przybył d. 11 t. m. z Slagelse do Helsingberga, lecz w krótkce udać się ma do Kiel.

Z Sztutgardu d. 2 Listopada.

Zdaie się, iż konkordat dla Katolickich Niemiec w krótkce do skutku przyydzie. Kardynał Latieu de Bayanne znayduje się iak

wiadomo w drodze do Paryża, a d. 29 Paźd: Kardynał Genga, który bawił tu od kilku tygodni iako Nuncyusz Papiezki, odebrał sztafetę, po czem nazaiutrz wyiechał spieszno z Papiezkiem audytorem, Hrabią Trani, do Paryża.

Z Lizbony d. 24. Października

Pod d. 20 t. m. wyszedł tu pamiętay wyrok Królewski, w którym wyrażone iest, iż dwor pomimo gorącego życzenia utrzymania neutralności, wyrzeka się tego systemu, przychyła się do wspólney sprawy stałego ładu i łączy się z Francją i Hiszpanią dla przyspieszenia morskiego pokoju. Nakazuje przeto, iż od d. 20 Października wszystkie Portugalskie porty zamknięte będą dla Angielskich okrętow.

Drugi list tegoż dnia z Lizbony.

Systema naszego dworu iuz iest postanowione. Wydał wyrok, mocą którego zamknięte są porty Portugalskie dla wojednych i kupieckich okrętow Angielskich. Dwor Londyński weźmie zapewne ten krok za wypowiedzenie wojny. Nasz handel morski znacznie ucierpi; ale może przynaymaiey woyska Francuzkie nie wnydą do naszego kraiu, o czem iednak wielu wątpi, i sądzę, iż wo-

ska Francuzkie i Hiszpańskie osadzą nasze porty.

Z Berlina d. 14. Listopada.

D. 11 t.m. powrócił do tutejszey stolicy Xzę August Pruski.

D. 12 przejechał tędy Francuzki poseł przy dworze Saskim, P. Bourgoing, z Dreżna do Poznania i do Warszawy.

W przeszłym tygodniu wyjechał stąd z całym orszakiem Portugalski poseł przy dworze Pruskim, Kawaler Corea, na powrot do swego kraju.

Domy Meklenburg-Szwerin i Koburg mają bydź (wyraża tutejsza gazeta) do ligi Reńskiemy przyjętymi.

Z Lubeki d. 13. Listopada.

Po przybyciu gońca przedsięwzięte tu zaraz względem żeglugi takie same środki jak w Hamburgu zostały.

Podług nades tego wczoray donieszenia wszystkie nasze okręty przytrzymane i do Szwecyi zaprowadzone, uwolnione zostały.

Przed portem Trawemünde pokazała się znowu Angielska fregata.

Z Brukseli d. 3. Listopada.

Xzę d'Apenburg, pułkownik regimentu konnych strzelców Belgickich, przejechał d. 29 Października przez nasze miasto, iadąc do Paryża. Zostubi on się w krotce z siostrznicą Cesarzowey Juci.

D O N I E S I E N I A.

Magistrat Miasta C. K. Lublina, niniejszym publicznym Edyktem wszystkim i każdemu w szczególności do wiadomości podaje, iż na żądanie Pana Jana Ryszewskiego prawnie przekonującego licytacya kamienicy tu w Lublinie pod liczbą 116 na korcach stojącej niegdyś Adama Łaskarzewskiego prawnie przekazanego własney, podług dzieła detaxacyi przez każdego poprzednio lub w czasie licytacyi w registraturze przejrzec się mogącego do zł. ryń. 5460 kr. 31½ urzędownie oszacowanej, tudzież domu z gruntem i Łaką po niegdyś Jacku Lewickim pozostatego, a osobno do zł. ryń. 76 oszacowanego dnia 16 Decembra 1807 roku o godzinie 10 z rana w miejscu magistratu tutejszego odprawiać się będzie, gdzie więccy ofiarujący, stosownie do ustawy sądowey §. 436. długi na teyże kamienicy zabezpieczony w szacunku ceny ofiarowanej przyjąć na siebie obowiązany będzie, chociażby wierzyciele przed umowionym zrzczeniem się długu zapłacenia przyjąć wzbraniłi się; dla tego wszystkie na pomienioney kamienicy i domku bypotekowani wierzyciele na tenże termin, ażeby szczególnego nieoczekiwali, przyprozwu podług nadwornego rozporządzenia pod dniem 22 Sierpnia 1797 roku niniejszym Edyktem wzywają się, gdyż przeciwnie, którzyby na pomienionym terminie niestanęli, ani przeciwko kupującemu, lub tę kamienicę przeymującemu ani do tey kamienicy i domku żadnego prawa mieć nie będą, lecz swoiey nakazytości zprzedaży, albo z innego dłużnika majątku poszukiwać mają.

Dan w Lublinie dnia 13 Października 1807.

Pol.
Lewandowski.
Krepski.

Z Rady Magistratu C. R. wolnego Miasta Lublina Swiderski.

Antoni Kuliński, który dawniey służył u W. Jozofa Mirowskiego k pitana, iak zaświadczenie mnie oddane okaznie przez lat dwa i miesiecy sześć, przyjął u moie służbe cztery tygodnie minęto, iest wzrosta dobrego z postacyi przytlowoy iacmający dwadzieścia kilka, twarzy okrągłej bi to rydzowatey, włosy na głowie strzyżone, ciemne, faworyty nie wielkie rude czyli czerwoneawe, mow: troszkę chrapowato i trochę z chłopska zarywa, na rękach iak powiadaia ludzie służący miał krosty między palcami, miał na sobie surdut granatowoy z dobrego sukna po elegancku zrobiony sznurkiem czyli pleciańką obszywany, kamizelkę w paski białe i czerwone w poprzyk, raytuży ulańskie z sukna zielonego ponscowym okładaną. — Ukradł mi szkatułkę i tę w ogrodzie rozbił, papiery wszystkie i skrypta zostawił, a pie-

niądze zabrał, to jest w bankocetlach w jedney paczce pięćdziesiąt ośm tysięcy zł. pol. bankocetle były, sztuk jedenaście po pięćset ryńskich a reszta po sto ryń. w drugiej paczce ryń. trzyśta i tam były bankocetle po 10, 5 i 2 ryń. trochę z tych expensowano. złotem czer. zł. siedmset pięćdziesiąt, w jedney kiesce niebieskiej białej, w drugiej kiesce jedwabney starej czer. 7, t. lar jeden i kilka sztuk monety srebrnej, Osobno wszkatulce było kilka talarow i rublow Moskiewskich starych, oprócz tego wziął wacek z miedzią, w którym było zł. pol. dwieście ale trochę z tego expensowano, przytym wziął bieliznę, to jest koszule, i chustki muslinowe i perkalowe odzyski; koszule były znaczone literami J. P. na przedzie jak się rozpor kołczy jedwabiem ciemnym, a zaś chustki teniż literami nieciami cienkimi w samym środku wyszytymi. Wziął pas bogaty złoty o czterech kolorach z frandziami nie wiele używany, płaszcz granatowy z dobrego sukna kijajem granatowym podszyty, czapkę siwą barankową z galonkiem złotym, przytym konia dosyc pięknego kilkadziesiąt czer. zł. wartającego rok szolity mającego sierci, sobolowatej czyli karo czerwoney wzroblem wyszedł z nierynow i na tym koniu uciekł z dnia 13 na 14 w nocy. Ktoby takiego człowieka przytrzymał zł. pol. dwa tysiące mieć będzie nadgrody i expens powroconą. Z Rachowa d. 19 ubris 1807 roku.

Jozef Puchata.

Magistrat Miasta C. K. Stoł. Krakowa ninieyszemi d. publiczney podaie wiadomości, iż Dworki po niegdy Jakóbie Zycińskim pozostale w Kazimierzu pod Nr. 109 i 110 stojące zł. ryń. 19,875. sądownie pod dnem 4 Lipca r. b. oszacowane na zadanie prawem przekonywanego P. Stanisława Milewskiego a to na zadosity uczynienie Summy 4250 ryń. przez siebie wyewinkowanej w dniu 25 Lutego 1808 R. o godzinie 9 z rana przez publiczną licytacją w tuteyszym Sądzie odprawiać się mającą sprzedane będą, pod następnymi warunkami:

Imo. Każdy licytant 10 część Summy szacunkowej przed licytacją Komisji złożyć zdo. Przyszły zaś nabywca resztującą kwotę z licytacji wyką w dniach 14 po odbytey teyże do składu sądowego wypłacić ma, inaczej z tego niebezpieczeństwem i kosztem nowa licytacją wypisanąby została, i oprócz tego sakody ztąd wynikające powrócić bytby obowiązany. Wszyscy zatem chcą nabycia pomienionych Dworków mający na wzwyz oznaczonym czasie i miejscu zaydowac się mają: którym wolno jest dalsze tey przedzray kondycya w tuteyszey Registraturze przeczytać. Wierzący zaś zapisowi nie czekając osobnych przypozwań pretensye swoje roszczone do Protokolu licytacji tym pewniey wieść mają, gdyż inaczej przy podziale Summy z licytacji wynikłej żaden wzgląd na nich miący by nie był.

*Gollmayer.
Krzyżanowski.
de Nikoledon.*

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Dnia 13 Listopada 1807 roku.

Kowalski.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie wzywają tym Etyktem: ninieyszym nieprzytomną Antonią Puławską, ażeby do odebrania kwoty 217 ryńskich 13 gr. w tuteyszym Depozycie sądowym będącej, za s rzadane ruchemizny przez nią w dobrach Grabowice zostawione, tudzież w depozycie Jurzydky Kozienskiej przechowane, a nakoniec za dyspozycją sądów tuteyszych przez Komernika Mireckiego drogą Licytacji publiczney sprzedane zabrałney, do Ces. Król. Sądów tuteyszych zgłosiła się. Zresztą uwiadomiona została, że iey za Rępeca w osobie Adwokata Urbańskiego jest ust. niewiony, który by iey praw dopinował.

Dan w Krakowie dnia 28 Października 1807 roku.

Jozef de Nikorowicz.

*W. Lichocki.
Scherauz.*

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich Gal. Zachod.
Makolski.

W mieście Stołecznym Krakowie na przedmieściu Wesola znayduie się dworek w dobrym położeniu na trakcie Lubelskim pod Nrem 202 z zabudowaniem do pomieszkania o trzech

pokojach i przedpokojem, tudzież z kuchnią i piwnicą, z stajnią, chlewem, oraz z przy-
ległym ogrodem 3340 siąg kwadratowych wynoszącym, drzewem rodzaynym fruktowym
przyzwoicie osadzonym, prawem dziedzictwa do sprzedania wolny. Chęć mający kupna tey
realności zechcą się u Wgo Konsyliarza magistratualnego de Schindler w kamienicy na Szew-
zkiej ulicy pod Nrem 343 na drugim piętze zgłosić, który w tey mierze kontrakt czynić
mocon jest.

Z strony C. K. Sądu Kryminalnego Krakowskiego Franciszek Dorożyński bywszy Eko-
nom wsi Lgutki cyrkulu Krakowskiego za popełnioną zbrodnię zabójstwa zdradliwego oskarżo-
ny, a z aresztu zbiegły, cytuje się, aby w 60 dniach przed tymże Sądem C. K. Krakowskim
Kryminalnym osobiście się stawił, bo inaczej za przekonanego z swoich zeznań uznanym bę-
dzie. Dan w Krakowie dnia 5go Listopada 1807.

Strąński.

Paduch.

Xax. Niemetz.

Jeżeliby kto z czytających tę Gazetę wiedział o terażniejszym przemieszkaniu szlach-
cica Piotra Soleckiego, lub jego dwóch córek; uprasza się, żeby o tym uwiadomić raczył Ce-
sarsko Królewską Expedycyą; Pocztową gazet w Krakowie.

Przez Juryzdykcyą państwa Roznow w Cyrkule Sandeckim, niewiadomi sukcesorowie
Mateusza Borkowskiego stosownie do §. 626 i 627 Cod. Civ. części IIgiej napominali się,
aby do odebrania sukcesyi w przeciągu lat trzech w tutejszey Juryzdykcyi zgłosili się;
w razie zaś przeciwnym odpadliby od prawa wymienioney sukcesyi.

Z Juryzdykcyi państwa Roznow dnia 5. Listopada 1807.

Karol Sroczyński, Juslicyaryusz.

C. K. Sądy Prowincyalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi Zachodniej, P. Stanisła-
wowi Hrabii Soltykowi, niniejszym Edyktem wiadomo czynią, że Pani Alexandra z Meys-
nerow d'Anstett w asystencyi swego męża P. Jana Protazego d'Anstett, o to ażeby Ewik-
cya za pewność przedaży dóbr Kocka z przyległościami do lat sześciu na własnym onego
majątku zapisana znowa do drugich lat sześciu przedłużona była, na dniu 7 Sierpnia 1807
do Nru 9918, do Sądu tego żądobę podała, i pomocy sądowey dopraszała się. — Gdy zaś
te Sądy dla jego niewiadomego miejsca bawienia się, iemu tutejszego sądowego Adwokata
Kudlickiego za obrońcę z jego szkodą i kosztem ustanowiły, z którym rzeczona sprawa
podług przepisanej dla Galicyi zachodniej sądowey ustawy prowadzona i ukończona bę-
dzie; on przeto niniejszym Edyktem napomina się, ażeby w 90 dniach do odpowiedzi się
stawił, lub ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta i dowody swej sprawy oddał, lub
innego Adwokata sobie za obrońcę obrał, tego Sądowi wymienił, i to z prawa czynił, co
do obrony swej sprawy za użyteczne osądzi, aby sprawy swej niezaniebdał, gdyż szko-
dę może jaką stąd wyniknąć mogącą, samby sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie dnia 21. Września 1807.

Jakób Kulczycki.

J. G. Reint.

Smetana.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich w Galicyi Zachodniej.
Klimaszewski.

Ponieważ przy tutejszym Magistracie miejsce i kancelisty z roczną pensyą zł. ryń.
200, iako też miejsce protokolisty z pensyą roczną 250 zł. ryń. wakują, przeto do obsadzenia
tychże miejsc konkurs do 15 Grudnia r. b. wypisuje się; kompetenci więc życzący sobie z
powyższych miejsc iedno otrzymać, mają w powyżzey przeznaczonym terminie prozby
swoie należytemi zaopatrzone zaświadczeniami do tutejszego Magistratu podać

W Radomie dnia 28. Października 1807.